

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXIV. Tutela, fiduduciæ Ignatij in Deo reposita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

gis Catholici ad Papam legato, quem honoris gratia uisibat, exceptus solito frigidiusculè, hinc ortum putauit quod Societati cum esset intimus auctoritatem qua summa ualebat doleret in nullo ab Societate adhiberi, & Ribadeneiræ quem comitem duxerat, significauit ab annis triginta doctum se à Deo humanis uti præfidijs in rebus etiam ad Deum spectantibus, haudquaquam tamen iis ita niti, ut eam haberet confidentiæ anchoram, nec se id legato dissimulaturum, ut intelligeret suam nobis beneficam gratiam, fiducia illius dispendio non interpellandam, qua spes omnes nostras à Deo præcipuè suspensas habere nos decebat.

XXIV.
Tutela, fiducia Ignatij in Deo reposita.

Diuinæ opis fiduciam quam enarrauimus, alijs magis Ignatius quam sibi contulit. Quæ uerò propriè illum tangit, eam ex tota eius uita relegendi opus sit, quæ fuit quidam illius mutuus pro Deo satagens; cum Deo uicissim tuente, ac fauente confictus. Hinc suscepta pro Dei honore ardua, extræque spem posita; reiectum quicquid humani subsidij poterat, confisum Deo minuere animum; aduersorum contemptus, quæ uitam aut famam impeterent; aditus periculorum continui, sed ita sereni, & alacres, ut si aut mari tranquillo luderet, aut in Dei sinu quiesceret. Vice uersa Deus, quanta, quam varia, & admirabili tutela, egenti succurrit, periclitantem confirmauit, defendit vexatum & supra quam fore uidebatur ad metam perduxit quam in salutem animarum sibi præfixerat. Barcinone testes sanctimonie radios ex eius mendici facie vibrauit, quo à nobili matrona eiusque coniuge reuerenter ac liberaliter haberetur. Venetijs pij Senatoris beneuola reprehensione, iacenti in publico, domi eius hospitium parauit. (Patauij, ut omnes tunc temporis externi, pestilentie suspectum), in urbem tamen uti promiserat induxit, custodum uel oculis uel animo, ne aspectabilis fieret præcauens; Cyprum nauiganti, uentum iussit reflare salutarem, quo toties nauæ in altum reiecti sunt, quoties deserto in scopulo sceleresti exponere illum uoluerunt. In Palæstina à mancipio Armeno barbære acceptum, manifesta Christi præsentia diu recreauit, omnem tollens infirmitate ab eo iniuriæ sensum. Illudum à Nauarcho, & reiectum iussumque sanctitate pro nauigio uti; uetus est Deus Nauarchi naufragio, dum interim quæ sanctum portabat nauis gratuita, portum, licet uetusta, & quassa tenuit. Exagitato passim Dei causa calumnijs, cognitionibus, carcere, Deus amicorum, patroni, defensorum quos recusauerat, & denique omnium loco fuit, restituitque in eum fame gradum, ut suspiceretur tanquam alter in catena Paulus. Compluti miserum, traducti ab se Ignatij fidem tanquam rogo digni, ignis adprecatione confirmantem, eo ipso die, igne domi consumpsit, ne qua Dei seruo ex illius imprecatione suspicionis fuligo adhereret. Adornatam in fonti Parisijs publicam, & infamem pœnam, in publicum illi triumphum conuertit. Rectore Collegij, palam ipsius genibus aduoluto. Parisijs item ob adiunctum sibi Xauerium gladio appetitus subita ope seruatus est, exterrente homicidam Deo, prosternenteque ad eius pedes pro uenia supplicem. Bassani ab socio transfuga, eremita postpositus,

tus,

tus, & ab eo spretus eremitâ, vtrunque honorem, miraculo duplici recepit, leuitate socij spectro terribili firmata; & docto cœlitus eremita de vera Ignatij sanctitate. Romæ tandem à fœda hæretici nota, quam coniurati calumniatores ei impeerant; à nece quam illi ferebat sacrilegus; ob admissum in Societatem filium, & ab vno è suis pertinaciter aduersante, diuina bonitas illum eripuit: nam eisdem Romæ subministravit illi testes, quos in Hispania, Gallia, Italia, sanctimonix iudices laudatoresque habuerat; & vibratam in vulnus homicidæ manum repente siccauit (quæ pœnitudine postea in vsum rediit) & contumaciam socij se vlturum suscepit. Et vero huic in S. Ioannis Lateranensi Basilica, vir aspectu ferox flagello minatus est nisi Ignatio pareret, quod etsi terrore adactus fecit, eius tamen flagelli, tempore, & loco ictus sensit, cuius solo horrore ad futuri emendationem fuerat percussus.

Hac consensione animi & curarum, semper Deo Ignatius, Deus Ignatio studuit, quod est mutuo ardentem amantiam: in quo Ignatius, vt coram Gregorio XV. Cardinalis de Monte, eximie dixit, eius in arcano Cardinalium Senatu virtutes referens, *martyrum, & multorum renouauit exempla sanctorum, qui sui penitus obliui, de diuina gloria tantummodo laborabant.* Verum vt est amoris vnde quaque perfecti, sui propter Deum semper immemorem viuere, sic ad eius quoque excellentiam amoris pertinet; propter Deum, nunquam sui omnino obliuisci, hoc est habere seipsum semper in oculis, seipsum seueri examinis inspectione consulere, ad notandum ecquid forsitan inlit, quod Deo non satis placeat. Qua in re certo affirmari potest fuisse Ignatium summè exquisiteque diligentem. Hora ei exhibat nulla quin colligeret sese, & quicquid per illam dictum, actum, cogitatum sigillatim ad lydium vocaret, ita quot horis currit dies, vultu animæ cultiori, Deo se toties sistebat ornator, nouoque auctus proposito, sequentis horæ occupatione vincendi præteritam. Vbi ardet ingens Dei amor, ibidem splendet & magna lux, in hac vero quid Deo placitum, aut secus cernitur; & sollicitus vtrunque oritur ambitus amouendi ab sese næuum quantumuis leuem, & pæne oculos fugientem, etsi viris sanctis nihil leue, si Deo displicet, cuius cum vrantur quam sui amore flagrantius, vltro intuiti sint ignem quemuis ex quo emergant expiatiores, vt mirum non sit ad hoc quamlibet illos diligentiam adiuuere, vel crebrum examen, vel acerbis de seipsis pœnas. Aurum præterea diuinæ caritatis à metallico distat, cui ad supremam, natura vel arte, obfusam excocto, nihil dici potest ad auri excellentiam deesse; operibus vero caritatis sua inde perfectè dignitas, & excellentia, non constat quod concreione aliena insensibilium quoque defectuum nihil eorum legi aut pretio decedat. Sancti enim viri, Deo eiusque amore incensi, suam Deo vitam solent opponere; hoc est qualem, & vellent, & esse deceret attendere, vt digna Deo esset, ad quem cum nihil sit tam sanctum, quin multo vitio scateat, hinc sua omnia velut officio, rectoque imparia, lance assidua trutinant, ac nouo meliorum

XXV.

Summa Ignatij in purgando animo cura, illius Examina, forma particularis examinis.